

IN MEMORIAM

Prof. dr. sc. ANA ŠARIĆ

1916. – 2001.

U Zagrebu je 16. 06. 2001. godine preminula prof. dr. sc. Ana Šarić dugogodišnji sveučilišni profesor Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Prof. dr. sc. Ana Šarić započela je životni put 8. lipnja 1916. godine u Opuzenu. Gimnaziju je završila u Splitu 1934. god. Diplomirala je 1939. god. na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu Sveučilišta u Beogradu. Nakon diplomiranja radila je neko vrijeme u Poljoprivrednoj stanici u Splitu. Od 1945.-1949. zaposlila se u Zemaljskom poljoprivrednom Zavodu u Zagrebu. Prirodoslovno-matematički fakultet - biološki odjel upisala je 1946./47. u Zagrebu, na kojem je diplomirala 1950. godine. Doktorirala je 1955. godine obranivši tezu: Istraživanja o miksobakterijama na tlima Jugoslavije. Habilitirala je 1959. god. napisavši rad: "Prilog poznavanju uzročnika modrenja drveta", a habilitacijsko predavanje naslova: "Antitoksične i antiinfekcijske reakcije kod biljaka". Specijalizaciju iz virologije završila je 1957. god. na Odjelu za mikrobiologiju i virologiju u Paviji pod vodstvom R. Cifferia. Na Agronomskom fakultetu u Zagrebu izabrana je za asistenta u Zavodu za botaniku 1949. god. Prešla je 1954. godine u Zavod za fitopatologiju, gdje je radila do umirovljenja. Za docenta je izabrana 1962., izvanrednog profesora 1968., a 1973. godine za redovitog profesora.

Predavala je na redovitom i poslijediplomskom studiju na Agronomskom fakultetu Zagreb, na poslijediplomskom studiju na Biotehničkom fakultetu u Ljubljani, te na Dipartimento di biologia Applicata alla Difesa delle Piante, Università di Udine.

Bila je član mnogih stručnih udruga. Uz ostala članstva u fitopatološkim udrugama (Američko društvo fitopatologa, Unija fitopatologa mediteranskih

zemalja) vrijedno je istaknuti da je bila jedan od utemeljitelja 1964. god. i cijenjeni član International Council for the Study of Grapevine virus and virus like diseases. Sudjelovala je na mnogim tuzemnim i inozemnim kongresima, savjetovanjima i simpozijima. Održavala je trajno vezu s mnogim stručnjacima virolozima gotovo do svoje smrti. Služila se s nekoliko stranih jezika (francuski, engleski, talijanski, njemački, ruski), te je lako ostvarivala i brižno njegovala kontakte sa stručnjacima svih zbiljanja na polju virologije. Zahvaljujući tome bila je često informirana o znanstvenim novostima, još prije njihova publiciranja.

Možemo reći, da nije bilo značajnije virološke institucije u Europi s kojom prof. dr. sc. A. Šarić nije kontaktirala. To najbolje potvrđuju izrazi saučešća, koja su pristigla (Akademika J. Maček - Ljubljana, dr. A. Corte - Genova, prof. E. Reffati i R. Osler - Udine, prof. R. Bovey-Prangi - Švicarska, dr. M. Ranković i dr. I. Dulić - Čačak), te objava "in memoriam" u časopisu Pertria i ICVG Newsletter no 17.

U skromnim uvjetima financijskih izvora, uz vlastita odricanja i mnogo entuzijazma, osposobila je virološki laboratorij na Agronomskom fakultetu. Zahvaljujući širini biološke edukacije lako je savladavala nove tehnike rada i primjenjivala ih. Širila je nove prostore istraživanja, koje je uvijek usmjeravala na najaktualnija zbiljanja u fitopatološkoj znanosti.

Njezin odlazak u mirovinu nije bio trajni odlazak iz naše struke. Godinama je radila na projektima vezanim za biljnu virologiju u okviru Virološkog laboratorija na PMF-u. Objavila je sama ili u koautorstvu 75 radova, najvećim dijelom u svjetski priznatim časopisima. Posljednji rad je objavila u 2000. godini.

Područje njene znanstvene djelatnosti mogli bi podijeliti u nekoliko opusa. Prvi radovi odnosili su se na područje botanike, zatim fitopatogene gljive i bakterije. Kod nas je prva determinirala sušicu cvata vinove loze (*Peyronellea glomerata*), olovnu bolest breskve (*Stereum purpureum*), upozorila na gljive razarače drva u rudnicima. Sljedeća faza je obuhvatila izučavanje *Bacillus turigiensis* i bakteriofaga, te *Miksobacteria* područje iz kojeg je i doktorirala.

Uz profesora dr. M. Panjana i akademika D. Miličića utemeljitelje biljne virologije u Hrvatskoj, prof. dr. A. Šarić počela je izučavati fitoplazme i viruse poljoprivrednih kultura. Objekti istraživanja bili su fitoplazma na: rajčici, kruški, jabuci, zatim virusi: trešnje, šljive, breskve, salate, soje, karanfila i drugi. Ipak njena najveća ljubav bili su i ostali virusi i fitoplazme vinove loze,

područje na kojem je dala najveći doprinos. Pravovremeno je upozorila na pojavu nekih karantenskih bolesti kod nas kao na pr. *Citrus tristeza* i *Bois Noir*. Mnoge je viruse po prvi put opisala kod nas.

Nije zaboravila ni praktičnu primjenu svojih istraživanja koja su se odnosila na selekciju zdravog sadnog materijala, voćaka (jabuka, agrumi) u PIK Neretvi i vinove loze u Jastrebarskom. Pod njenim vodstvom proizvedene su prve sadnice jabuka i vinove loze koje su bile certificirane kao virus testirani sadni materijal.

Širina humanističke naobrazbe i erudicija bili su upečatljiv dio njene ličnosti. Svima koji su s njom surađivali ostat će u sjećanju širina njene edukacije od humanističke do biološke. Danas, kada su mirniji osjećaji i misli, možemo još bolje sagledati i s dubokim poštovanjem, divljenjem i respektom osjećati ponos da je bila među nama dugo a i sada.

Kao stručnjak fitopatolog, te pedagoški djelatnik u mnogome je doprinijela zdravom razvoju brojnih generacija agronoma, a rezultatima svog znanstvenog rada doprinijela ugledu hrvatske znanosti i napretku gospodarstva. Time je ostavila neizbrisiv trag u hrvatskoj virologiji.

Hvala prof. dr. Ani Šarić za sve što je dala kao znanstvenik, pedagog i čovjek.

Prof. dr. B. Cvjetković